

Nieuwsbrief februari 2012

Het eindspel is begonnen Nu komt het erop aan!

Deel 1

Woord vooraf

Graag had ik deze Nieuwsbrief eerder willen publiceren, maar door andere werkzaamheden was dit niet mogelijk. Inmiddels groeide hij uit tot een stevige verhandeling, niet alleen om wat zich het afgelopen jaar in de wereld heeft afgespeeld beter te begrijpen, maar vooral om een beter zicht te krijgen op hetgeen zich momenteel afspeelt, waardoor we mogelijke gebeurtenissen in de nabije toekomst beter kunnen inschatten.

Onze planeet bevindt zich op dit moment in een uiterst gevaarlijke situatie. Dit stellen we niet om angst op te roepen. Integendeel. Hetgeen geschreven is heeft tot doel de kracht van de geest te mobiliseren en vanuit een wakker bewustzijn te spreken en te handelen.

Stel vragen aan politici (gemeentelijke, regionale, provinciale of landelijke) en aan hen die leidinggevende posities innemen. De tijd klopt krachtig aan ieders deur. Het eindspel is begonnen! Laten we ons schaakmat zetten? Laten we ons onze geestelijke en lichamelijke vrijheid afnemen? Of zal een krachtige storm van bewustzijn opsteken over heel de aarde en zullen we opstaan om de menselijke waarde en waardigheid te verdedigen, ter wille van al wat leeft op deze wonderlijke planeet?

Hora est! Wakker worden! Nú komt het erop aan!

Laten we hopen en vertrouwen dat de kracht van de geest en de liefde mogen zegevieren in deze tijd vol schokkende gebeurtenissen.

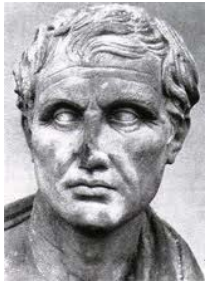
Passages uit deze Nieuwsbrief mogen worden overgenomen voor tijdschriften, kranten, websites, internetradioprogramma's en dergelijke, mits de bron wordt vermeld.

Terugblik: 2011, een zeer roerig jaar

2011 was een zeer roerig jaar. Dat heeft niets met pessimisme of doemdenken te maken, maar met pijnlijke feiten. Nog steeds beseffen onvoldoende mensen wat er zich achter de

schermen van het wereldtoneel afspeelt, hoe gepoogd wordt in de nabije tijd een wurgnet over de hele wereldbevolking te trekken. Maar gelukkig beginnen ook steeds meer mensen wakker te worden. In mijn boek *Worden Wij Wakker?* trachtte ik de achterliggende oorzaken van het tomeloze lijden dat onze wereld treft enigszins bloot te leggen en een licht te werpen op de machtselite die deze planeet beheerst.

Eens vonden de Grieken de democratie uit. Ook al zei de Romeinse dichter Vergilius (eerste eeuw v. Chr.): ‘Vertrouw nimmer de Grieken, zelfs als ze geschenken geven’, diep in ons hart weten we dat dit een vooroordeel is.

Virgilius

Inmiddels is in Griekenland niet alleen de democratie vernietigd, maar blikkeren voor vele Europese en andere landen de wolventanden van hen die nimmer genoeg hebben van macht en uitbuiting. De Boeddha duidde dit soort krachten aan met ‘hongerige geesten’ of demonen. Ze willen hun ‘nieuwe wereldorde’ realiseren via de oeroude methode van de verdeel-en-heers-politiek, via het zaaien van angst en onrust, via manipulatie van de media en het de kop indrukken van het groeiend verzet van mensen die wakker worden. Hun uiteindelijke doel is een fascistische wereldorde, die door twee wereldoorlogen werd voorbereid. We verkeren in een gevaarlijke tijd, die veel lijkt op die van vóór de Tweede Wereldoorlog. Het is raadzaam om juist nu wakker te zijn, helder van geest. Alles verloopt uiterst snel.

België heeft 16 maanden na de verkiezingen eindelijk een regering en Nederland voert nog steeds een ‘gedoogbeleid’, dat volgens velen de waardigheid van menig allochtoon en oprecht asielzoeker aantast. Daar waar de curve van kromheid en onwaarachtigheid de curve van mededogen en saamhorigheid doorkruist, is de neergang reeds ingezet. Lang kan zo’n monsterverbond niet duren. Wijsheid heeft ons verlaten. Brutaliteit rukt op. Harde woorden en ruwe taal worden maar al te vaak als kogels op elkaar afgeschoten, zonder ook maar enige overweging dat wij allemaal met elkaar verbonden zijn, dezelfde lucht inademen en dezelfde verlangens naar geluk koesteren. Helaas is een aantal mensen zo in de ban van zelfzucht dat ze methoden kiezen die tegen iedere menselijkheid ingaan, ja, een vernietigende uitwerking op het leven hebben.

Ook al denken sommigen dat we nog redelijk gezond zijn, steeds meer wordt duidelijk hoe ziek onze wereld is geworden. Denk aan de vergiftiging van de elementen, de manipulatie of toenemende vergiftiging van ons voedsel, de ‘geneesmiddelenindustrie’, de neurotische dwang dat iedereen [gevaccineerd](#) moet worden (liefst al als baby) en het verziekte geestelijke klimaat tussen vele mensen.

Er is sprake van een vorm van vergiftiging die ons steeds meer de adem ontnemt en niet weg te werken is door [leugenachtige reclames, soapseries, gewelddadige films, nietszeggende spelprogramma's](#) of geestelijke 'zetzpillen'. Het ontbreekt ons aan het visioen, de weidse blik, het diepe vertrouwen in de liefde van het leven en aan een fundamentele visie op de toekomst van de planeet. Velen zijn vastgelopen in een blind materialisme, verdedigen het recht van de sterkste, kennen de basiswetten van de kosmos niet meer, verkondigen dat het leven absurd is en zijn in hun onwetendheid de weg naar binnen kwijtgeraakt. We zijn bezig de boom des levens, waarmee alles verbonden is, om te kappen en horen niet dat het overal om ons heen kraakt. De val van de levensboom zal uiteindelijk onszelf vellen.

Leugens

In 2011 zagen we talloze leugens boven tafel komen, hoe mensen uit de top van de wereld van hun voetstuk vielen. Hoe macht, geld, seks, uitbuiting, bedrog en geweld hand in hand gingen. Berlusconi, Dominique Strauss-Kahn, Chirac, Putin en vele andere vertegenwoordigers van staat en kerk.

'Courtoon' DSK

In het boek *Zieke Wereldleiders* beschrijft de voormalige Britse minister van buitenlandse zaken, David Owen, hoe overmoed, depressie, drankzucht, drugsverslaving en vele andere 'aandoeningen' van leiders onze wereld bepalen. Tijd voor een psychologisch onderzoek en een gezondheidsattest? Veel leiders zorgen helaas meer voor *lijden* dan dat ze op basis van charisma en vertrouwen *leiden*.

We zagen hoe in 2011 de Verenigde Staten en een aantal Europese naties zich verenigden om landen in de Arabische wereld aan te vallen, gesteund door de Navo. Hele gebieden werden compleet platgebombardeerd, zoals in Libië. Er vielen honderdduizenden slachtoffers en de moeizaam opgebouwde infrastructuur werd in enkele weken bijna totaal vernietigd. Kosten: tegen de 500 miljard dollar. Massaal klinken dagelijks kreten van lijden, dwars door de overwinningroes heen. Gewelddadige overwinningen zijn het zaad van de eigen nederlaag. Dat is een kosmische wet, die men vergeten is.

Misrata, Libië, een vernietigde stad

Onder de noemer van democratie en rechtvaardigheid, [humanitaire actie en regime-change](#) verbergen zich talloze leugens die verkocht worden als waarheid. Dictators, die eens de aangestelde stromannen waren van degenen door wie ze nu worden aangevallen, werden zonder enige vorm van proces genadeloos afgeslacht. In de demonisering van de ander lijken een rechtmatig proces en iedere vorm van gerechtigheid overbodig te zijn geworden. Een dergelijke opstelling is de dolksteek in het hart van de eigen democratie en roept de wet van de jungle tot leven, waarin een vernietigende oerdrift alles kapot zal maken.

Wapens werden snel geleverd aan oppositiepartijen, geheime diensten deden hun vuile werk en de meeste media gaven eenzijdige of gemanipuleerde informatie. Sommigen van hen die dictators aanklaagden, blijken nu zelf tot folteren in staat.

Vrouw Justitia heeft geen blinddoek meer nodig. Zij oordeelt al lang niet meer zonder aanzien des persoons. Haar ogen zijn blind gemaakt en een bebloede doek moet die pijnlijke schande verbergen.

'Arabische lente'

We zagen hoe vanuit Tunesië, waar een jonge fruitverkoper uit protest tegen de heersende toestand zichzelf op 17 december 2010 in brand stak, de zogenoemde Arabische lente uitbrak en zich over heel de Arabische wereld en andere landen uitstrekte. We zagen hoe dictators één voor één sneuvelden op het veld van oneer. Ben Ali (Tunesië), Hosni Moebarak (Egypte), Moeammar Kadafi (Libië), Ali Abdullah Saleh (Jemen) en vele anderen. Koning Abdullah II van Jordanië en koning Mohammed VI van Marokko poetsten vlug hun democratie wat op om een revolutie te voorkomen. In het eilandenstaatje Bahrein waar koning Hamad bin Isa Al Khalifa dictatoriaal de scepter zwaait, verpletterden tanks (gesteund door tanks uit Saoedi-Arabië) iedere vorm van verzet. Een en ander verliep minder gewelddoos dan men wellicht hoopte. De revoluties leidden tot soms hevige en bloedige confrontaties. Tragisch genoeg lijken nieuwe dictaturen wortel te gaan schieten, zoals in Egypte, waar de militairen (die in het hele land grote belangen hebben) een steeds sterkere positie innemen.

Van Syrië naar Iran?

Nu is Syrië, dat nauwe relaties onderhoudt met Iran en Rusland, aan de beurt en wordt president Assad steeds meer in het nauw gedreven. Immers, mocht Iran in de komende tijd worden aangevallen, dan dient eerst bondgenoot Syrië verzwakt te worden, want de weg naar Teheran loopt via de Syrische hoofdstad Damascus. (Zie ook deel 2 van deze Nieuwsbrief.) Hypermoderne [Amerikaanse, Engelse en Franse oorlogsschepen bewogen zich de laatste weken al richting Syrië en Iran](#), terwijl Rusland een deel van zijn oorlogsvloot vlak bij de Syrische havenstad Tartus heeft samengetrokken. Want ook al geeft Rusland officieel waarschuwingen aan het regime van Assad, het belang van Rusland in Syrië is zo groot, dat het erg onwaarschijnlijk is dat Rusland bij een mogelijke aanval door de 'geallieerden' (Navo) oogluikend zal toekijken, ook al denkt een aantal politieke commentatoren dat. In scherpe bewoordingen liet de Russische president [Vladimir Putin](#) openlijk weten dat Amerika streeft naar wereldhegemonie. Ging de Arabische Liga er nog een aantal maanden geleden van uit

dat een burgeroorlog in Syrië of een buitenlandse interventie kost wat kost vermeden moest worden, nu wordt er al voor miljarden aan wapens geleverd aan Qatar en Saoedi-Arabië, is er sprake van een boycot van de centrale bank van Syrië, worden allerlei projecten getorpedeerd en zien velen de naar Syrië gestuurde groep van meer dan honderdvijftig 'waarnemers' door de Arabische Liga als een mislukking, omdat het geweld onverminderd doorgaat en sommige 'waarnemers' zelf niet brandschoon zijn. Er is nog maar weinig sprake van onderlinge broederlijkheid, terwijl allerlei religieuze en andere krachten tegen elkaar worden uitgespeeld. Intussen beschuldigt Syrië herhaaldelijk de VS en Israël van infiltratie via de CIA en de Mossad om via (gewapende) steun aan de oppositie [Syrië te destabiliseren](#). Soortgelijke beschuldigingen werden (worden) ook geuit bij de revoluties in Egypte, Libië en andere landen. Tegelijkertijd wordt president Assad ervan beschuldigd Iraanse scherpshutters te hebben ingehuurd. In oorlogstijd is de waarheid nog moeilijker te achterhalen dan in zogenaamde vreedstijd.

Iedereen is het er wel over eens dat het in Syrië natuurlijk ook niet om een charismatisch leider gaat. Maar velen willen niet zien hoeveel woestijnzand er tijdens deze zogeheten Arabische (en Afrikaanse) 'lente' in de ogen van de mensen wordt gestrooid om ze het zicht te ontnemen op de duivelse krachten achter het wereldtoneel, die, behalve op grondstoffen, op olie en gas uit zijn en vooral een greep doen naar de wereldheerschappij. Vernietiging van hele landen telt voor hen niet, want in hun ijzige horrorfilosofie betekent chaos nieuwe kansen voor de economie, hún economische orde. Een economische orde, die, als de machtselite in die machtsgreep slaagt, doordrenkt zal zijn van de zelfgeschapen junglewet van de sterkste, waarin mededogen sterft bij iedere klauw die bloedig wordt uitgeslagen. Spoedig zullen we allemaal de winterkou voelen die op deze 'lente' volgt, als er niet snel een mondiaal ontwaken plaatsvindt. Spoedig zullen we ervaren hoe we opnieuw belogen en bedrogen zijn.

Dronken reus op lemen voeten

De machtselite van Amerika wankelt als een dronken reus op lemen voeten door de wereld, staat vlak voor haar ineenstorting, maar wil nog één keer haar dodelijke kracht tonen. Eens echter is de maat van leugens, corruptie en geweld vol. Dan keert het lot zich tegen hen die meedogenloos de wereld vernietigen. Alle grote rijken uit het verleden, het Babylonische, Perzische, Griekse, Romeinse en Turkse rijk, ondergingen hetzelfde lot. De machtselite beseft niet dat de intelligente kracht die het heelal doordringt, en die de basis en oergrond is van al wat is, op het punt lijkt te komen een formidabele reactie te geven overeenkomstig de wet 'wat je zaait zul je oogsten'. Deze wet is niet gebaseerd op theologische concepten, maar op de grondtoon uit het hart van de kosmos, die al wat leeft doortrilt en rechtvaardigheid herstelt wanneer verblinding haar hoogtepunt heeft bereikt. De hindoe en de boeddhist kennen deze wet als de dharma, de Chinese wijzen spraken van tao, de Perzische wijzen van Asa en in Egypte sprak men van Ma of Maa't. In de Esseense teksten spreekt Jezus over 'de boom van vrede', die in de tuin der mensen is geplant en voor het evenwicht in de schepping zorgt.

Geroffel van oorlogstrommels

Overall klinkt het geroffel van oorlogstrommels. De spanningen lopen op. Tussen Koerdistan en Turkije, dat onder Erdogan naar een groot Turks rijk streeft in de stijl van Mustafa Kemal

Atatürk. Op het beledigen van Atatürk, ‘de vader van alle Turken’, wiens schilderij op de werkkamer van Erdogan hangt, staat overigens nog steeds gevangenisstraf. Spanningen ook tussen Pakistan en India, tussen de VS, Afghanistan en Pakistan, tussen Israël en Palestina, tussen Iran, de VS en Israël, tussen diverse Afrikaanse landen, in de Kaukasus. Oorlogstrommels, marsmuziek en hoorn- en trompetgeschal werden in het verleden gebruikt om de gemoederen te verhitten.

In onze tijd gebeurt dat door het verspreiden van desinformatie, demonisering van de vijand, valse beschuldigingen, psychologische operaties (psyops) door geheime diensten en in elkaar gezette terroristische aanslagen om een *casus belli* te scheppen, een reden om oorlog te voeren. Gewone burgers roepen nimmer om oorlog, dit gebeurt door een aantal politieke leiders, die meestal nauwe banden hebben met het militair-industrieel complex.

Bankiers, topinkomens en bonussen

We ontdekten in 2011 hoe topbankiers met hun buitensporige inkomens en bonussen de wereld manipuleren en tallozen in armoede storten. Terwijl gesproken werd en wordt over ‘economische crisis’ en ‘noodzakelijke bezuinigingen’ werden de bonussen van vele topbankiers met miljoenen verhoogd, moest de burger, die bijna bezwijkt onder een niet meer af te lossen schuldenlast en platzak dreigt te worden, bijdragen aan de schuldenlast van de banken. Wat verdienen topbankiers? Althans, wat menen ze dat ze mogen verdienen? In Nederland verdient een topbankier al gauw een half miljoen euro of meer en ontvangt jaarlijks een bonus van minstens €140-150.000. Oud-minister van financiën Gerrit Zalm verdient nu bij ABN-Fortis €750.000. ‘Niets mee mis,’ zei voormalig socialistisch minister van financiën Wouter Bos. Zalm zag zelfs af van een ‘gouden handdruk’ (vanwege zijn vorige baan bij de DSB, die inmiddels failliet is).

De nieuwe topman van Fortis kreeg in 2008 zo’n €800.000 aangeboden. Voor de verheffing van onze cultuur en vanwege zijn ‘speciaal talent’ ontvangt Paul de Leeuw volgens het zakenblad Quote €650.000 per jaar, terwijl Pauw en Witteman daar niet veel onder zitten. De voorzitter van de raad van bestuur van een middelgrote organisatie verdient zo’n €406.000 per jaar, de directeur van een groot ziekenhuis €162.000, de president van de Hoge Raad €104.800, een minister €140.000. In ‘droomland’ Amerika liggen de salarissen van ‘topmensen’ vele malen hoger (bijvoorbeeld bij Goldman Sachs, die midden in de crisis voor miljoenen aan bonussen weggaf). Waar zijn wij mee bezig? Nog in 2008 bepaalde toenmalig minister Guusje ter Horst (Binnenlandse Zaken) om topinkomens in de semipublieke sector verder terug te dringen. De lijst van *grootverdieners* zorgt er immers voor dat er steeds meer

kleinverdieners zijn. Wie de lijsten van directeuren, ceo's en topmanagers doorploegt, maar ook van directeuren en stafleden van erkende goededoelenstichtingen, schrikt en heeft even tijd nodig om bij te komen.

En dan te weten dat 2 miljard mensen met 1½ tot 2 dollar per dag moeten rondkomen en 385 miljoen mensen met 1 dollar per dag. De Verenigde Staten, de Verenigde Arabische Emiraten en Singapore verteren 75% van het wereldinkomen. Van die 75% hebben de VS, die 5% van de hele wereldbevolking uitmaken, zich 54% toegeëigend, terwijl hun staatsschuld ongeveer \$ 14.500.000.000.000 (veertienduizend vijfhonderd miljard dollar) bedraagt en met bijna 4,15 miljard per dag stijgt. ([Aktuele cijfers continu te zien op US debt clock](#)) In de welvarende landen wordt intussen gesproken over de korting van pensioenen, waarbij miljoenen met een klein pensioentje nog eens extra zullen moeten gaan inleveren. Het ABP (Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds) is ook wakker aan het worden en is een gerechtelijke procedure tegen Goldman Sachs begonnen vanwege rommelhypotheken.

De graaicultuur, waarmee degenen die zich er schuldig aan maken vaak niet eens gewetensproblemen hebben, is een vorm van geweld. Hoe vertaal ik dit naar de bakker, de vuilnisman, de verpleegkundige, de loodgieter, de onderwijzer en talloze anderen, die vele uren draaien ten dienste van de maatschappij en zelden een hoger inkomen ontvangen dan € 23.000 à €30.000? Vergeleken bij de arme landen is dit natuurlijk nog steeds een fortuin. (In mijn boek *Het huis op de rots gebouwd* zijn hier meer gegevens over te vinden, 2010, blz.153-160.)

Vrouw Europa

Miljoenen mensen worden als citroenen op de geldpersen van de grote banken uitgeknepen, crisissen in Europa en de EU worden gecreëerd en gemanipuleerd, de burger vervreemdt steeds meer van de technocratie en de arrogante bureaucratie van Brussel, waar het standbeeld van Vrouw Europa voor het EU-gebouw in haar opgeheven hand de EU(ro) vasthoudt en onder haar voet de mens als een slaaf vertrappt. De mensen krijgen het spel door, worden er moe van en boos. Daar hoopt de machtselite ook op, want zo kunnen achter de rug van de mensen om ingewikkelde besluiten worden genomen, die bijna niemand meer kan volgen. Gevoed door de aangewakkerde angst raken tallozen in paniek of leggen het moede hoofd maar neer, niet beseffend welke slachtbank er klaarstaat. Tallozen voelen zich uitgesloten door 'de hoge dames en heren', die een ingewikkelde en deftige taal spreken, vaak zichzelf graag horen en veelal vervreemd zijn van wat in de ziel van tallozen omgaat. Tallozen zijn het meer dan zat dat hun Europese 'vertegenwoordigers', waar ze nimmer op stemden, besluiten nemen buiten de parlementaire democratie van hun land om en dat kritische geesten en klokkenluiders steeds maar weerr de mond gesnoerd worden, ja, soms zelfs geïntimideerd worden. Menig gepland referendum werd al weggevaagd. Zonder een beetje economische kennis hoe zeepbellen in elkaar worden geflanst, is het hele gebeuren niet

meer te begrijpen voor de gemiddelde burger.

Monsters en boeven

In 2011 werden in Venezuela 40.000 mensen vermoord. In Columbia 'slechts' 13.000. In China plegen jaarlijks tegen de 500.000 mensen zelfmoord. Geen uitzicht meer. Hermes Trismegistus zei in een dialoog met Aesclepios, dat in de eindfase van de grote cyclus, vlak voor de grote zuivering, tallozen onwetend zichzelf zullen doden, het mysterie van het heelal niet meer zullen kennen en vervreemd zullen zijn van ware religie.

In 2011 werden we ook bevrijd van [terrorist en miljardair Osama bin Laden](#). Vanuit de 'situation room' in het Witte Huis werd de hele operatie door Barack Obama, vice-president Joe Biden en minister van buitenlandse zaken Hillary Clinton gevolgd. De 'gevaarlijkste man aller tijden', een 'gruwelijk monster', product van de westerse macht, ooit opgeleid door de CIA, werd door een reeks kogels die zijn gezicht bloedig uiteenscheurden, gedood en kreeg tot slot een onbekend zeemansgraf om te voorkomen dat zijn 'begraafplaats' een pelgrimsoord zou worden. Vreemd. Amerika heeft de meest geavanceerde opsporingstechnologie ter wereld. En pas 10 jaar na 9/11 kon men Osama bin Laden vinden, zoals ook Saddam Hoessein en Kadafi niet meteen werden gevonden. Gerechtelijke procedures waren door deze moorden niet nodig, want dood is dood.

Een andere 'boef', de Bosnisch-Servische generaal Ratko Mladic, werd opgepakt en aan het Internationaal Gerechtshof in Den Haag overgedragen, waar Kadafi niet mocht verschijnen omdat hij weet had van zaken waarmee hij de westerse elite zou kunnen compromitteren. Mladic werd aangeklaagd voor genocide op de moslimenclave Srebrenica in 1995 tijdens de Bosnische burgeroorlog. Niet veel later volgde de arrestatie van Goran Hadzic. Beseffen we echter wel dat deze 'monsters' en 'boeven' (hun gruweldaden zijn natuurlijk nimmer te rechtvaardigen) mede gevormd werden door westerse politieke leiders en bedrijven die jarenlang met hen samenwerkten? Doorploeg maar eens het fotoarchief van de afgelopen jaren.

President Sarkozy, die ooit beweerde een incarnatie te zijn van Napoleon en enige tijd zijn diensten verleende aan de Israëlische geheime dienst, de Mossad, stond samen met Hillary Rodham Clinton voorop om het voortouw te nemen bij het platbombarderen van Libië. Diverse keren hebben beiden Kadafi hartelijk begroet en omhelsd. Niet zo lang geleden deed

dit ook de machtselite die in Brussel bijeenkwam, waar Kadafi rustig zijn tentenkamp mocht opslaan en vele schone vrouwen hem als 'lijfwachter' vergezelden.

Libië had een solide infrastructuur. Onderwijs was er gratis, evenals medische zorg. Maar tot onvrede van een aantal topbankiers had Libië ook een eigen centrale bank en een munt die gedekt werd door goud. De dollar was niet erg welkom.

Na de 'val' van Libië loodste Sarkozy een wet door het parlement en de senaat, die de ontkenning van de Holocaust op de Armeniërs door de Turken, voortaan strafbaar maakt. De spanning tussen Turkije en Frankrijk loopt op. De nieuwe wet zal Sarkozy misschien een aantal extra stemmen opleveren van de ruim 500.000 Armeniërs die in Frankrijk wonen, maar tegelijkertijd zal hij de stemmen verliezen van degenen die met Turkije sympathiseren. Ondertussen is het politieke en religieuze klimaat voorlopig behoorlijk vergiftigd. Dat Israël mogelijk het voorbeeld van Frankrijk wil volgen, brengt natuurlijk geen rust in de reeds verstoorde verhoudingen tussen Israël en Turkije.

Mediaschandalen rondom Rupert Murdoch

In 2011 was er grote oproer in Londen. De binnenstad brandde en later laaide het vuur ook op in Birmingham. Jongeren met weinig uitzicht op een toekomst raakten slaags met de politie naar aanleiding van een doodgeschoten jongeman. Dat een en ander dankbaar tegen elkaar werd uitgespeeld en opgeklopt, kan met een beetje onderzoek achterhaald worden.

London riots 2011

In Londen brak ook het megaschandaal uit over de af luisterpraktijken van *News of the World*, een van de tijdschriften van mediamagnaat Rupert Murdoch, die zich nauw verbonden weet met het zionisme. Rupert Murdoch (maar ook zijn zoon James) onderhoudt uitstekende contacten met de machtselite in de bankwereld, de politiek en de media (o.a. met Rothschild, Rockefeller en George Soros). Als eigenaar van de internationale mediareus *News Corporation*, bezit Murdoch talloze kranten, tijdschriften, televisiezenders en radiostations over heel de wereld, tot in China toe, waar eens de corrupte Amerikaanse president Nixon (over wie de onthullingen na het beruchte Watergateschandaal zich de laatste tijd alleen maar opstapelen) de weg vrijmaakte voor Murdochs imperium.

Ondanks de vele schandalen rondom het media-imperium van Murdoch dicteert de mediakeizer nog steeds wat er geschreven en gezegd mag/moet worden. Met zijn wereldwijde netwerk is hij nog steeds een grote spindoctor en 'adviseur' van vele politici en leiders uit het

bedrijfsleven. Vele politici, mediabazen, hoge ambtenaren (ministers) en politiechefs bleken betrokken te zijn bij het megaschandaal, dat in Londen als een pestbuil openbarstte. Het eens meest populaire Britse roddelblad *News of the World* bleek betrokken te zijn bij af luisterschandalen, chantage en vele andere vormen van riooljournalistiek. Telefoons werden afgeluisterd, computers gehackt, mails afgetapt, leugens verspreid en (doods)bedreigingen geuit. Zonder Rupert Murdoch en diens *News of the World* en *The Sun* had de premier van Engeland, David Cameron, waarschijnlijk de verkiezing nimmer gewonnen, evenmin als Tony Blair vóór hem. Bij *The Sun* is inmiddels ook al een aantal journalisten gearresteerd. Ze zouden politiefunctionarissen betaald hebben voor informatie (Radio Klara, 28 januari 2012). De mediatycoon en internationaal ‘adviseur’ maakt en breekt premiers, politici en vele anderen. Murdoch verkocht inmiddels *News of the World*, die ongetwijfeld zal herrijzen via een andere ‘Sun’. Murdoch en zijn familie trachten hun imperium te redden en stellen de aankoop van nieuwe zenders, zoals BskyB, nog even uit. Even, want het geheugen van de meeste mensen is maar kort.

De media zwijgen

Nogal wat media hebben een vooringenomen standpunt, diepen nauwelijks de achtergronden van vele berichtgevingen via (gecensureerde) persbureaus uit en durven nauwelijks te publiceren waar het echt om gaat. ‘Ignorance and arrogance’, onwetendheid en arrogantie, kenmerken helaas nog vele journalisten binnen de mainstreammedia, stelde David Icke vast in zijn Nieuwsbrief van 4 december 2011. Maar er wordt gewoon ook heel veel verzwegen. Naar aanleiding van de besloten [Bilderbergconferenties](#), waarover onze website www.wijwordenwakker.org veel heeft gepubliceerd (inclusief de ledenlijsten), zei David Rockefeller eens:

‘Bijna veertig jaar lang hebben de Washington Post, de New York Times, Time Magazine en andere prestigieuze media onze conferenties bijgewoond en hun belofte tot discretie gestand gedaan. [...] Het zou voor ons onmogelijk zijn geweest een plan voor de wereld uit te werken als we al die tijd in de schijnwerpers van de publieke opinie zouden hebben gestaan. Maar dankzij dat plan zit de wereld tegenwoordig beter in elkaar en zijn we beter op een wereldregering voorbereid. De supranationale soevereiniteit van een intellectuele elite in samenwerking met de belangrijkste bankiers verdient de voorkeur boven het streven naar nationale zelfbeschikking uit vorige eeuwen.’ (Daniel Estulin, [De ware geschiedenis van de Bilderberg Conferentie](#), 2007, blz. 44.)

Inderdaad. Zonder het zwijgen van de media zou het nimmer gelukt zijn. Hoeveel laat men zich betalen om zijn ziel en de ziel van een volk, van hele volken te verraden? Hoeveel beter de wereld tegenwoordig in elkaar zit kan iedereen met open ogen zien. En mocht je denken dat als er een samenzwering zou zijn, je dit zeker via de media zou horen, dan weet je na onderstaande uitspraak van John Swinton voortaan beter. Swinton was voormalig hoofd van de staf van de *New York Times*, eens een van Amerika’s meest geliefde krantenmannen, ook wel ‘de decaan van zijn beroep’ genoemd. In 1953 vroeg men hem een toast uit te brengen voor de New York Press Club. Swinton legde toen een monumentale verklaring af, die voor velen verbijsterend en onthutstend was:

‘Intellectuele hoeren’

‘Er is op dit moment van de wereldgeschiedenis in Amerika niet zoiets als een onafhankelijke pers. Jullie weten het en ik weet het. Niemand van jullie durft zijn oprechte mening op te schrijven. En als je dit zou doen, weet je bij voorbaat dat het nimmer in druk zou verschijnen. Ik word wekelijks betaald om mijn oprechte mening buiten de krant te houden waaraan ik

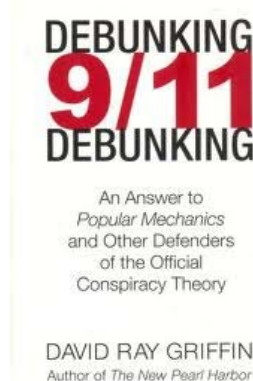
verbonden ben. Anderen onder jullie worden betaald met gelijke salarissen voor gelijke dingen en zou er iemand van jullie zo dwaas zijn om toch zijn oprechte mening naar voren te brengen, dan kan hij naar een andere baan gaan zoeken. Als ik mijzelf zou toestaan mijn oprechte mening in een artikel in mijn krant te publiceren, zou ik binnen 24 uur ontslagen zijn. De bezigheden van de journalisten bestaan eruit om de waarheid te vernietigen, grondig te liegen, te corrumperen, kwaad te spreken, te kruipen voor de mammon, en zijn land en loopbaan te verkopen voor zijn dagelijks brood. Jullie weten het en ik weet het en hoe dwaas is het dan te toosten op een onafhankelijke pers? Wij zijn het gereedschap en de vazallen van rijke mensen achter de schermen. We zijn dansende marionetten, zij trekken aan de touwtjes en wij dansen. Onze talenten, mogelijkheden en levens zijn eigendom van andere mensen. Wij zijn intellectuele hoeren.'

(Bron: 'Operation Vampire Killer 2000. American Police Action Plan for stopping World Government Rule, Patwo, P.O. Box 8787, Phoenix, Arizona 85066.)

Gelukkig zijn er nog moedige journalisten en radio- en televisiezers die riskante zaken durven aan te pakken. In Nederland bijvoorbeeld Zembla, Brandpunt, Tegenlicht, Radar en Argusoog en in België Canvas, om er maar enkele te noemen. Maar ze zijn in de minderheid.

9/11: Spot en hoon voor Ray Griffin

Emeritus hoogleraar filosofie en theologie David Ray Griffin kreeg heel wat te verduren. Zijn boeken over 9/11, waarin hij met talloze bronnen laat zien dat veel richting een 'inside job' wijst, genieten grote belangstelling. Steeds meer vragen werden (en worden) erover gesteld. Reden toentertijd voor de regering-Bush om aan onderzoekers van het NIST (Nationaal Instituut van Standaards en Technologie) en andere onderzoekers opdracht te geven om alles wat er rond 9/11 heeft plaatsgevonden eens grondig uit te zoeken. Nadat de uit ruim driehonderd leden bestaande 9/11 Commissie haar *Final Reports of the Federal Building and Fire Investigation of the World Trade Center Disaster* heeft gepubliceerd, lijkt de kwestie 9/11 afgesloten. Immers, dit rapport bevestigt volledig de officiële versie van de regering over de vliegtuigcrashes en de daardoor veroorzaakte branden en ineenstorting van de Twin Towers en Gebouw 7. De mainstreammedia hebben deze conclusie gretig overgenomen. Ray Griffin echter, toont in zijn nauwelijks geciteerde boek *Debunking 9/11 Debunking* (2007) iets heel anders aan.

De reeds genoemde [9/11 Commissie](#) was al vanaf de oprichting niet onpartijdig, omdat president G.W. Bush de voormalige minister van buitenlandse zaken, Henri Kissinger, tot voorzitter had benoemd. Kissinger is een bekend spindoctor, lid van de CFR en Trilaterale Commissie, trouwe bezoeker van de Bilderbergconferenties, bevriend met onder andere Rockefeller, Rothschild en Soros. Hij onderhoudt nauwe banden met de regering van Israël. Een partijdige voorzitter dus, die door velen gewantrouwd wordt. Maar dat gold ook voor de NIST-Commissie. Vanuit het NIST lopen vele spinnendraden naar het Witte Huis.

Het NIST is namelijk een instituut dat onder het ministerie van handel valt. Al op de eerste pagina van het NIST-rapport wordt de naam van Carlos Gutierrez vermeld, die minister van handel was onder G.W. Bush. Tevens zijn alle directeuren van het NIST door Bush aangesteld. Een uiterst dubieuze zaak. (Griffin, 2007, blz. 143 e.v.)

Ray Griffin, bekend om zijn integriteit, werd bespot en gehoond door hen die slechts de officiële versie aanvaardden. De media gaven nauwelijks aandacht aan zijn nieuwste conclusies.

Bovendien dringt het maar nauwelijks tot de media door dat natuurkundige Steve Jones reeds aantoonde dat de Twin Towers en Gebouw 7 van het World Trade Center zijn ingestort door het gebruik van explosieve stoffen en dat specifiek onderzoek restanten van het uiterst brandbare termiet, dat onder andere gebruikt wordt in brandbommen, heeft aangetoond. ('Why indeed did the World Trade Center Buildings Completely Collapse?', in: *Journal of 9/11 studies* 3 (september 2006).

Daarnaast zijn er veel betrouwbare verslagen van brandweerlieden en architecten. (Zie de website www.wijwordenwakker.org over 9/11.) Maar al te gemakkelijk worden degenen die een diepgaand onderzoek doen naar de toedracht van 9/11 afgeschilderd als samenzweringstheoretici of misleide waarheidszoekers. Een psychologisch mechanisme om een andere waarheid niet onder ogen te hoeven zien. Een mechanisme dat echter meer en meer doorzien wordt door wakkere mensen.

De Protocollen. Is er dan toch sprake van een samenzwering?

Tegenwoordig zijn nogal wat onderzoekers het erover eens dat de beruchte *Protocollen van de Wijzen van Zion* (bestaande uit 24 zogeheten protocollen) niet mogen worden toegeschreven aan een groep Joodse mensen.

[De Protocollen](#) zagen rond 1903 het licht. Ze zouden via de Rus Sergej Nilus in handen zijn gespeeld van de tsaar om een esoterische groep aan zijn hof (waaronder Papus) verdacht te maken. Maar de tsaar vond het een verachtelijk stuk en Nilus viel in ongenade. Pas door de mystieke filosoof Vladimir Solojov kregen de Protocollen meer aandacht in zijn boek *Korte vertelling over de antichrist*. De suggestie dat de Protocollen afkomstig zouden zijn van 'Het Internationale Joodse Congres te Bazel' (1897) is onjuist gebleken, omdat we inmiddels weten dat de oorsprong ervan ouder is en zeker terugreikt tot eind 18de eeuw. (Zie deel 4 van deze Nieuwsbrief.)

Sommige auteurs denken dat een belangrijk deel van de Protocollen geïnspireerd is op de satire *Dialogen in de hel tussen Machiavelli en Montesquieu* van de Franse schrijver Maurice Joly, die bevriend was met Victor Hugo en een hekel had aan Napoleon III. (Uit de dialogen blijkt overigens geen enkele relatie tot de Joden.) Na publicatie van zijn satirisch pamflet belandde Joly in het gevang.

In de oude publicaties is er geen eensluidende visie over de oorsprong van de Protocollen, wel over de manier waarop ze uiteindelijk via Nilus in handen zijn gekomen van de Russische

tsaar. Meer onderzoek daarover zou wenselijk zijn.

In Latijns-Amerika, een aantal Europese landen en zeker in de Arabische wereld, worden de Protocollen nog steeds als antisemitische propaganda verspreid. Vooral in Spanje is het antisemitisme nog diepgeworteld. Ook in onze tijd verschijnen er studies over de Protocollen en ook in onze tijd lopen de meningen erover sterk uiteen. Van satire tot een duivels stuk, van een antisemitisch pamflet tot een explosief stuk, waarin stap voor stap de machtsgreep over de wereld beschreven wordt, geïnspireerd door de Talmoeed Babylonica.

Hoe het ook zij, als je de Protocollen leest, is er een blauwdruk te vinden voor een nieuwe wereldorde, de knechting van de mens en de overname van de macht over de wereld, het instellen van een 'bovengouvernementele regering' (wereldregering), de vernietiging van het christendom en het aanstellen van een wereldvorst (koning), die afkomstig zou zijn uit het geslacht van David en die deze wereld in de nabije toekomst zal regeren. Er wordt gesproken over een samenzwering die chaos en anarchie zal verspreiden, regimes zal omverwerpen, zal infiltreren in geheime genootschappen (zoals de vrijmetselarij) en ten slotte een absolute greep naar de macht zal doen als de chaos tot een climax is gekomen.

De anonieme schrijvers, die ondertekenen met 'de Afgevaardigden van Sion van de 33ste graad' (wat doet denken aan een mogelijk Schotse vrijmetselaarsgraad), stellen dat zij hele volken 'hebben laten handelen in overeenstemming met een politiek plan, dat niemand in de afgelopen eeuwen zelfs maar vermoed heeft'.

De Protocollen kunnen mijns inziens niet zomaar afgedaan worden als satire. Daarvoor bevatten ze te veel ernstige aangelegenheden en zijn ze te consistent. Volgens sommige onderzoekers ligt de oorsprong ervan in het ideeëngoed van Adam Weishaupt, oprichter van de Orde der Illuminaten (1776) en in het beruchte *Testament van Satan*, dat in de 19de eeuw zou zijn uitgewerkt door logebroeders van de Schotse rite, zoals de Italiaan Giuseppe Mazzini en de Amerikaanse generaal Albert Pike. Uit het *Testament van Satan* spreekt ook het streven naar wereldmacht en omverwerping van alle staten en godsdiensten. Volgens andere onderzoekers zouden er lijnen zijn naar geheime diensten en geheime genootschappen, waar weer anderen op hun beurt radicaal een streep doorhalen. Om kort te gaan, over de Protocollen is het laatste woord nog niet gezegd.

'Duivels complot' en genociden

De Joodse auteur Henry Makow, die de concentratiekampen meemaakte, neemt de Protocollen zeer serieus. Hij is van mening dat ze ook door het Joodse volk diepgaand bestudeerd zouden moeten worden, omdat dit volk gegijzeld en gemanipuleerd wordt door de opstellers van de Protocollen. Ook meent Makow dat de steeds terugkerende beschuldiging van antisemitisme als men over de Protocollen publiceert, wordt aangewend om de mensheid af te leiden 'van een duivels complot'. En degenen die bijvoorbeeld kritische vragen stellen over Israël (speciaal over de regering) krijgen vaak te maken met de ADL (Anti Defamation League).

De ADL komt onmiddellijk in het geweer als er in haar ogen ook maar het geringste spoortje aanwezig zou kunnen zijn van antisemitisme. Daarbij wordt nauwelijks beseft dat er oprechte Joodse en niet-Joodse auteurs zijn, die Joodse mensen die een afschuwelijk lijden doormaakten (en vaak nog doormaken) een warm hart toedragen, maar wel graag kritisch willen blijven ten aanzien van de verborgen macht achter het wereldtoneel, die tot diverse lobby's reikt, ook tot Joodse. Deze auteurs willen ook kritisch blijven ten aanzien van de Palestijnse kwestie, in het besef dat het zionistisch streven voor veel leed zorgde en zorgt onder de Palestijnse bevolking.

Degenen die echter een genuanceerd onderscheid maken tussen het politiek-religieuze streven naar een (Bijbels) Groot-Israël, dat onder meer tot uitdrukking komt in het zionisme, krijgen maar al te vaak te horen dat ook zij verkapte antisemieten zijn. Duidelijk is dat zo'n generaliserende benadering een poging is iedere kritische visie te breken. Ongetwijfeld zullen er onderzoekers zijn die niet oprecht zoeken naar de waarheid en die zich laten leiden door antisemitische motieven. Alleen een oprechte houding om elkaar werkelijk te willen begrijpen, een houding van respect voor elkanders visie en vanuit de erkenning dat wij allen broers en zussen zijn, voortgekomen uit dezelfde levensboom, kan wellicht bijdragen tot een oplossing voor deze uiterst emotioneel geladen kwesties.

Zij die zich willen verdiepen in de ontstaansgeschiedenis van het zionisme en van de staat Israel, kan ik verwijzen naar boeken als *Een schreeuw om recht* [van Dries van Agt](#), *The Case against Israel* van de Joodse auteur Micheal Neumann, wiens familie zeer onder het nazisme heeft geleden, *Zionism in the Age of the Dictators* van de Joodse auteur Lenni Brenner en *In lood gegoten. Israel en de tragedie van de Joodse staat* van Sus van Elsen.

Dialog bereikt eindeloos meer dan het genadeloos neersabelen van kritische visies. Waarom durft men niet openlijk heikle kwesties te bespreken zonder emotionele geladenheid of wantrouwen? Moeilijke en gevoelige zaken mogen niet vermeden worden vanwege een traumatisch verleden, waar overigens vele volken aan lijden.

Denk aan de miljoenen christenen die in communistisch Rusland vlak vóór en tijdens de Tweede Wereldoorlog vermoord werden door de bolsjewieken, de aanhangers van het ideeëngoed van Lenin, en aan de talloze slachtoffers van dictator Stalin.

Mao

Stalin

Denk ook aan de moord op miljoenen zigeuners, homofielen en andersdenkenden door de nazi's. Of aan de zeventig miljoen (!) mensen die in China vermoord werden door het schrikbewind van Mao Zedong, die naar absolute wereldheerschappij streefde. (Lees het indrukwekkende boek van Jung Chang en Jon Halliday, *Mao, het onbekende verhaal*). Denk aan de Armeense genocide, aan de miljoenen indianen die door Amerikaanse kolonisten werden vermoord, aan de miljoenen slachtoffers van slavernij en kolonialisme, aan de miljoenen 'kettters' en andersdenkenden die massaal werden afgeslacht ten tijde van de kruistochten (katharen, christenen en moslims bijvoorbeeld).

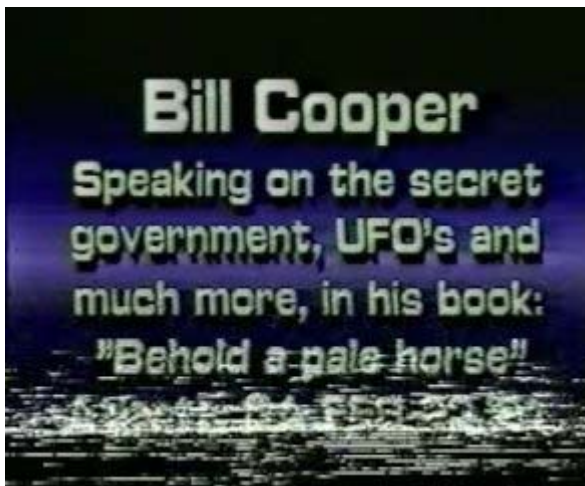
Bijna ieder volk heeft wel vorm van genocide meegemaakt. Het allerbelangrijkste is dat we durven te onderzoeken wat de oorzaak hiervan is.

Begrijpelijk taboe

Er heerst nog steeds een groot taboe om vrijelijk over [de Protocollen](#) te spreken, zonder verwijten of beschimpingen naar het hoofd geslingerd te krijgen. Alsof er een afweermechanisme is opgebouwd om te voorkomen dat men wel eens tot een geheel andere visie zou kunnen komen dan de meest geldende. Uiteraard is het taboe begrijpelijk als je beseft dat Hitler, Alfred Rozenberg en Goebbels de Protocollen aangrepen om een virulent antisemitisme aan te wakkeren, dat rechtstreeks tot de Holocaust van miljoenen Joden heeft geleid. Toch zou in een echte democratie een discussie op basis van objectief onderzoek en argumenten moeten kunnen plaatsvinden. Zo'n discussie zou heel wat vooroordelen kunnen wegnemen en zicht geven op wat er zich eventueel achter de schermen van het wereldtoneel afspeelt. Mogelijk komen de Protocollen werkelijk voort uit de koker van een machtselite die achter de schermen werkt. Voor sommigen een hypothese, voor anderen een werkelijkheid, voor weer anderen pure onzin. Wie echter de Protocollen wil afdoen als een grap, dient te beseffen dat het dan wel om een uiterst lugubere grap gaat, waar maar heel weinig mensen om kunnen lachen.

Ernstige waarschuwingen van William Cooper en William Carr

Milton William Cooper, voormalig luchtmachtpiloot van een bommenwerper, commandant van een onderzeeër en getuige van door de geheime diensten gemaakte Ufo's, bekleedde een vooraanstaande positie bij de geheime dienst van de marine en had toegang tot vele (staats)geheimen. Hij had gediend in Vietnam en was diverse keren onderscheiden vanwege zijn staat van dienst. Toen zijn geweten begon te knagen bij het lezen van onthutsende informatie die hem onder ogen kwam en hij die informatie openbaar wilde maken, werd hij tweemaal met de dood bedreigd. Tijdens een zogenaamd auto-ongeluk verloor hij een been. Uiteindelijk werd hij vermoord. Door al hetgeen hij had doorgemaakt, was hij een spiritueel mens, geworden, een christen. In zijn boek *Behold a pale horse* legt hij de structuur van de nieuwe wereldorde bloot, waarin de wereldregering de elektronica inzet om de mens tot slaaf te maken en mind control toe te passen. (Duitse vertaling: *Die Apokalyptischen Reiter*, 2002⁴, blz. 435-442.)

De titel van zijn boek ontleende hij aan hoofdstuk 6 van het *Boek Openbaring*, waar de vier apocalyptische ruiters worden besproken in de eindtijd. Het is fascinerend om te weten dat The Council on Foreign Relations (CFR) als logo voor haar tijdschrift *Foreign Affairs* het 'witte paard' heeft. De CFR werd in 1921 opgericht door David Rockefeller en Brzezinski en wordt door hoogleraar geschiedenis Carroll Quigley en hoogleraar economie Antony Sutton

een geheim genootschap genoemd. (*Worden Wij Wakker?*, 2007⁴, blz. blz. 86-87.) Volgens het *Boek Openbaring* wordt het 'witte paard' in verband gebracht met het 'overall' brengen van zogenaamde vrede, die in werkelijkheid 'overall' oorlog teweegbrengt. In het logo staat onder het witte paard het Latijnse woord 'ubique', dat 'overall' betekent. Bij de ingang van het VN-gebouw kan men overigens ook een ruiter te paard zien.

In zijn boek *1984* beschrijft George Orwell, pseudoniem voor Eric Blair, die een tijd bij de politie in Birma heeft gewerkt, het Ministerie van Waarheid (Miniwa): 'Het was een geweldig bouwwerk' waar 'de drie leuzen van de Partij waren uitgehouwen in de witte gevel: Oorlog is Vrede. Vrijheid is Slavernij. Onwetendheid is Kracht'. (2005, blz. 9-10).

William Cooper waarschuwde vlak voor zijn dood de wereld nog eens ernstig voor de buitengewone gevaren die ons boven het hoofd hangen. 'De waarheid te leren en daarnaar handelen, is in dit tijdsgewricht de enige manier om te overleven.' (2002⁴, blz. 13) Over *De Protocollen van de Wijzen van Sion* schrijft hij: 'Ieder aspect van dit plan ter onderwerping van de wereld is sindsdien werkelijkheid geworden, waardoor de authenticiteit van de samenzwering bevestigd wordt.' (2002⁴, blz. 323.) Omdat in Duitsland de openbaarmaking van de Protocollen strafbaar is, werden deze niet in de Duitse editie van Coopers boek opgenomen.

Een andere topfiguur uit de marine, eveneens vaak onderscheiden, is William Guy Carr (1895-1959). Reeds in het begin van de 20ste eeuw, vlak voor de uitbraak van de Tweede Wereldoorlog, waarschuwde hij de wereld voor een kwaadaardige internationale samenzwering, die via drie wereldoorlogen de macht over de wereld wilde verkrijgen en gesteund werd door de media. Stap voor stap, na gedegen onderzoek en talloze ontmoetingen (tot in de hoogste kringen) ontdekte hij het hele plan van de nieuwe wereldorde (een term die al in zijn tijd bekend was), wat hem tot verbijsterende conclusies bracht. Een boosaardige groep mensen, verbonden met satanische praktijken en genootschappen, heeft een greep naar de wereldheerschappij gepland en wil absoluut een wereldregering instellen. Al op twaalfjarige leeftijd poogden 'communistiche missionarissen' hem te hersenspoelen met de leer van de bolsjewieken, maar volgens zijn zeggen, werd dit verhinderd door 'zijn open geest'.

Carr was christen en wilde (net als Cooper) zijn hele verdere leven wijden aan het onthullen van de plannen van de samenzweersers. Zijn boeken *Satan the Prince of the World* (1878), *Irish and English Freemasons and their Foreign Brothers* (1878), *Pawns in the Game* (1958) en *The Red Fog over America* (z.j.; over hoe zowel communisme als kapitalisme het doel van de NWO dienen), laten overduidelijk een reeds lang geplande samenzwering zien. Ook de Protocollen komen herhaaldelijk aan bod in zijn werk, al was hij niet volledig op de hoogte van de ouderdom ervan. Uiteraard dienen zijn boeken gezien te worden tegen de achtergronden van toen. Maar de essentie die hij toont, is buitengewoon ernstig.

Er wordt wel degelijk samengezwoeren

In mijn boek [*Het huis op de rots gebouwd*](#) wordt de internationale samenzwering uiteengezet, voorzien van vele bronnen (2010, blz. 123 t/m 193) Er wordt wel degelijk samengezwoeren, maar niemand durft het te zeggen. *None Dare Call it Conspiracy* luidt de titel van het boek van Gary Allen en Larry Abraham, geschreven in 1971, toen Sutton zich nog het hoofd brak over de beroerde situatie in de wereld. Van dit boek werden in enkele maanden meer dan één miljoen exemplaren verkocht. Nog geen jaar later, meer dan vier miljoen. Nauwkeurig zetten de auteurs de macht van het establishment en de daarmee verbonden organisaties en een aantal 'insiders' uiteen, onder wie superrijke internationale bankiers, zoals J.P. Morgan, Rockefeller, Rothschild, Warburg, Kuhn, Loeb, Schiff, Baruch, Morgenthau en Ryan, die

verkiezingen financieren en de werkelijke macht achter de regeringen vormen. Een aantal bekende internationale organisaties passeert de revue, maar ook komen de contacten van prins Bernhard (een van de belangrijkste oprichters van de Bilderbergclub) met bankiers als Rockefeller en Rothschild (vanwege Royal Dutch Shell) en met de geheime dienst ter sprake. Kortom, het verhaal hoe de superrijken der aarde streven naar een nieuwe wereldorde, een wereldregering, een wereldleger en een wereldreligie. Het boek beschrijft het bedrog, de fraude, de talloze manipulaties en leugens om de mens tot slaaf te maken en ook de methodes om degenen die dit doorhebben aan te pakken. Dit alles voorzien van uitstekend bronnenmateriaal en een register. Een boek dat een einde maakt aan de idee dat de geschiedenis bestaat uit een reeks van oncontroleerbare en 'toevallige' gebeurtenissen. Een oplawaai dus aan de gevestigde geschiedwetenschap, wat de meeste historici natuurlijk zeer onaangenaam zullen vinden en wat de zogenaamde samenzweringstheorie waarschijnlijk weer eens goed zullen hekelen..

Regeren bankiers de wereld?

'Bankers are the Dictators of the West' luidde een artikel van Robert Fisk in *The Independent* (10 december 2011). Hij stelt dat de banken en ratingbureaus de dictators van het Westen zijn, die menen dat landen hun bezit zijn, zoals ook dictators in de Arabische wereld [die meestal door de Westerse machtselite zijn aangesteld] dit vinden. Stephen Lendman publiceerde op 16 december 2011 op de website van *Globalresearch* een scherp artikel onder de titel *Bankers Rule the World: The Network of Global Corporate Control*.

Onze wereldeconomie lijkt inderdaad in handen te zijn van de grote bedrijven en de topbankiers, die vervlochten zijn met het internationale militaire apparaat. Het militair-industrieel complex is als een moloch, die genadeloos mensenkinderen verslindt en badend in weelde en vetzucht al degenen vertrapt die te dicht in zijn buurt komen. Transnationale giganten vertrappen iedereen die zich niet buigt voor hun gewelddadige reuzenvoeten. Ze bepalen de politiek en zorgen ervoor dat ze de campagnes van presidentskandidaten volledig in hun hand hebben. Ze plukken, pakken en persen uit. Hongerige geesten die nimmer genoeg hebben. Niet zomaar fulmineerde Jezus tegen de mammon (de geldduivel) en dreef hij verontwaardigd de geldwisselaars de tempel uit. (Johannes 2:13-15) Men kan niet God dienen en tegelijk de mammon. (Mattheüs 6:24) In mijn boek *Tussen Licht en duisternis* heb ik de macht van het bedrijfsleven en de banken, verbonden met het militaire apparaat, beschreven in de vorm van een verhaal vanuit het perspectief van de dieren. (2005, blz. 269-291) Topbankiers, presidenten van het internationale bedrijfsleven en de (super)commandanten van het militaire apparaat kennen elkaar allemaal. Ze werken samen en ontmoeten elkaar regelmatig in geheime genootschappen of loges. Zij die gewetensbezwaren krijgen en een klacht indienen, worden brodeloos, bedreigd, krijgen een 'ongeluk' of worden geestelijk kapotgemaakt. Tenzij ze 'zwijggeld' aanvaarden.

De Dikke Van Dale zegt over ‘samenzweringstheorie’: ‘theorie, opvatting dat bepaalde ontwikkelingen op sociaal, politiek, economisch gebied het gevolg zijn van een grootscheepse samenzwering’. En bij het woordje ‘samenzwering’ wordt naast ‘het samenzweren’ de betekenis gegeven van ‘complot, geheim verbond tot het plegen van een aanslag op een persoon of op het staatsgezag’. Maar dat de staat wel eens een aanslag op de burger zou kunnen plegen, komt velen als irrationeel, ondenkbaar en verwerpelijk voor.

Duistere kracht achter de troon

‘Er is iets achter de troon, dat groter is dan de koning zelf,’ zei de Engelse staatsman Sir William Pitt in een toespraak tot The House of Lords in 1770. ‘De wereld wordt geregeerd door geheel andere personen dan verondersteld wordt door degenen die niet achter de coulissen staan,’ aldus Benjamin Disraëli, eerste minister van Engeland, in zijn in 1844 gepubliceerde boek *Coningsby, or the New Generation*.

James J. Saxon, belast met het beheer van het muntstelsel onder president John F. Kennedy, lag al enige tijd overhoop met de machtige Federal Reserve Board. Saxon was een groot ijveraar voor ruimere investeringen en een grotere bevoegdheid van banken die geen deel uitmaken van het Federal Reserve System om geld uit te lenen. Bovendien had Saxon besloten dat die banken zowel staatsobligaties als gemeenteobligaties konden uitgeven om de dominante positie van de Federal Reserve Banks te verzwakken. Maar daar dacht de Federal Reserve anders over. In een commentaar op 12 november 1963 aan de universiteit van Columbia, tien dagen voordat hij vermoord werd, zou president J.F. Kennedy gezegd hebben: ‘Het belangrijke ambt van de president is gebruikt voor het smeden van een complot om de vrijheid van Amerika te vernietigen, en nog voordat ik het ambt neerleg, moet ik de burgers over deze benarde toestand informeren.’ Wie stonden hier achter de coulissen? (Messing, 2010, blz. 147 t/m 149)

Waarom de mainstreammedia hier nauwelijks of niet over publiceren? Lees de eerder genoemde uitspraak van John Swinton er nog maar eens op na.

Wat zeggen trouwens de Protocollen over de media?

De media en de Protocollen

‘De moderne staten hebben een grote scheppende kracht in hun handen: de pers. De taak van de pers is te wijzen op de noodzakelijke eisen, de klachten van het volk kenbaar te maken en ontevredenheid te wekken en tot uitsdrukking te brengen. De pers is de belichaming van de vrijheid van het woord. Maar de regeringen hebben zich die macht van de pers nog niet ten nutte weten te maken en dus is ze in onze handen gevallen. Daardoor hebben we invloed verkregen, ofschoon we zelf op de achtergrond blijven. Dankzij de pers hebben wij in onze handen het goud opgehoopt, hoewel dit ons stromen bloed en tranen heeft gekost.

Uit: Protocol 2

'De regeringen moeten gedwongen worden te handelen volgens ons geconcipieerde plan, dat zijn doel nadert, waarbij de indruk gewekt moet worden dat de publieke opinie erachter staat. Daar zorgt de "grootmacht" pers voor, die op enkele uitzonderingen na, waarmee we geen rekening hoeven te houden, al geheel in onze handen is.'

Uit: Protocol 7

'Met de pers zullen we op de volgende wijze te werk gaan. Wat is de taak van de huidige pers? Ze dient ertoe, de hartstochten van de mensen te doen oplaaien of de zelfzuchtige meningsverschillen tussen de partijen te bevorderen, wat noodzakelijk is voor ons doel. (...) We zullen de publiciteitsmiddelen, die thans nog veel geld kosten, door middel van censuur tot een bron van inkomsten voor onze staat maken. We zullen een speciale zegelbelasting opleggen bij de oprichting van kranten en drukkerijen, waaborgsommen eisen om zo onze regering te vrijwaren van iedere aanval van de pers. Mochten we toch worden aangevallen, dan zullen we zonder genade geldboetes opleggen. Maatregelen als (zegel)belastingen, waaborgsommen en geldboetes (...) zullen de regering enorme ionkomsten opleveren. (...) Onthoud, dat onder de kranten die ons aanvallen er ook zullen zijn die door ons zijn opgericht, maar zij zullen uitsluitend die punten aanpakken, die wijzelf willen veranderen. Geen enkel bericht zal openbaar worden gemaakt zonder onze zeggenschap. In feite gebeurt dit al, aangezien het nieuws uit alle delen van de wereld bij een klein aantal persagentschappen berust. Deze agentschappen zullen volledig in ons bezit komen en slechts dat nieuws publiceren dat wij toestaan. (...)

Onze kranten zullen tot de meest uiteenlopende richtingen behoren. De ene krant zal aristocratisch zijn, de andere republikeins, revolutionair, ja, zelfs anarchistisch, uiteraard zolang de staatsregelingen onveranderd blijven. Zoals de Indiase god Vishnu, zullen deze bladen honderd handen hebben, waarvan elke hand zich uitstrekt naar de harteklop van welke openbare mening dan ook. Met iedere versnelde hartslag zullen ze de openbare mening leiden in de richting van onze doelstellingen, want een opgewonden mens verliest al gauw het vermogen tot logisch redeneren en valt gemakkelijk ten prooi aan elke vorm van beïnvloeding. Deze dwazen, die veronderstellen de mening te reproduceren van hun partijblad, geven in feite ónze mening weer of in ieder geval de mening waarvan wij willen dat zij die ook hebben. Ze denken dat ze hun partijblad volgen, maar volgen in feite de vlag die wij voor hen laten wapperen.'

Protocol 12

Schokkende gegevens over de media

Wie een diepgaand onderzoek doet in wiens handen de media zijn, zal schrikbarende ontdekkingen doen. Lees bijvoorbeeld het boek van de bekende publicist Kevin MacDonald *The Culture of Critique*), waarin hij aantoonde hoe groot de joodse invloed op de media is. (2002², het voorwoord) MacDonald kan op geen enkele wijze beticht worden van antisemitisme. Integendeel. In diverse publicaties spreekt hij lovend over het Joodse volk en zijn genialiteit. Zo was hij aanvankelijk volstrekt niet op de hoogte van de macht van bepaalde lobby's, die trouwens ook talloze Joodse mensen ontgaat. MacDonald onderzoekt gewoon de feiten. Hoe die geïnterpreteerd worden, is een tweede. Hij laat zien in wiens

handen bepaalde kranten, tijdschriften, [radio- en tv-stations](#), drukkerijen, uitgeverijhuizen, enzovoort zijn, zoals de *New York Times*, *New York Post*, *New York World*, *Washington Post*, *Philadelphia Inquirer*, Random House, Walt Disney, Hollywood, *Wall Street Journal*, NBC, ABC en dat er vele (dwars)verbindingen zijn met talloze netwerken, commissies (b.v. de CFR en de Trilaterale Commissie), geheime genootschappen (zoals de Ronde Tafel), banken, enzovoort.

[Lees hier over de media in Nederland...](#)

In *De ware geschiedenis van de Bilderberg-Conferentie* wijdt Daniel Estulin een heel hoofdstuk aan 'journalistieke hoeren', die, in dienst van de mediamagnaten, informatie gecensureerd beschrijven, zoals de *Washington Post*, *Newsweek*, *Time*, *Wall Street Journal* en *The Economist*. (2007, blz. 40-51) Ook John J. Mearsheimer en Stephen M. Walt schrijven hierover (zij het op een andere wijze) in hun boek *De Israëllobby* (2007, m.n. blz. 217-224), waardoor ze prompt werden beschuldigd van antisemitisme. De nieuwste tendens is trouwens, dat degenen die onderscheid maken tussen judaïsme (het joodse geloof) en zionisme (politiek-religieuze ideologie die wortelt in bepaalde Bijbelse visies en naar een 'Groot-Israël' streeft, dat zich uitstrekt tot over de grenzen van bepaalde landen in het Midden-Oosten) ook beschuldigd worden van antisemitisme. In *Zionism in the Age of the Dictators* van Lenni Brenner lezen we: 'Als antizionistische Jood is de auteur eraan gewend beschuldigd te worden dat antizionisme gelijkstaat met antisemitisme en "Joodse zelfhaat".' (1983, het voorwoord) Brenner beschrijft herhaaldelijk dat zionisme en kritiek op de staat Israël volstrekt niets te maken hebben met antisemitisme. Dat woorden als antisemitisme en antisemiet vaak misbruikt worden tegen hen die kritiek hebben op het zionisme, is eerder een poging om deze mensen monddood te maken dan een genuanceerde poging om helderheid te krijgen op begrippen als zionisme, judaïsme en antisemitisme. Er zijn bovendien minstens tweehonderdvijftig miljoen mensen die Arabisch spreken, een Semitische taal. Daarvan spreekt zo'n twee procent Hebreeuws, de bewoners van Israël. ([Dries van Agt, Een schreeuw om recht](#), 2009², blz. 259)

Ongetwijfeld zal er bij een aantal auteurs die over het zionisme schrijven een antisemitische mentaliteit meespelen, maar men mag dit zeker niet generaliseren. Zo schreven Mearsheimer en Walt naar aanleiding van hun onderzoek naar 'de Israëllobby': 'Het is dus onjuist – en verwerpelijk – om te zeggen dat Joden of pro-Israëlische krachten de media beheersen en bepalen wat die media over Israël beweren.' (blz.217) Tegelijkertijd ontkennen ze niet dat er een grote invloed van de Israëllobby en andere lobby's uitgaat op bijvoorbeeld de media.

Een ander Joods geluid

Een groeiend aantal mensen is aan het wakker worden en krijgt door hoe een en ander in elkaar steekt, ook binnen Joodse kringen. Steeds meer klinkt er 'een ander Joods geluid' en horen we van protesten van Joodse burgers in Israël. Zo protesteerden tienduizenden tegen ultraorthodoxe Joden, de zogeheten charedische Joden of charedim, die bijvoorbeeld het [achtjarige meisje Na'ama Margolese uit Beit Shemesh bespuwden omdat ze niet kuis gekleed zou zijn](#). De charedim is een groep van tussen de vijfhonderduizend tot een miljoen leden, die zichzelf als de 'zuivere joden' beschouwen. Ze gaan gekleed in lange zwarte jassen en hebben afhanginge pijpenkrullen, die onder een zwarte hoed uitsteken. Overal in Israël willen ze hun

invloed doen gelden door een streng orthodoxe uitleg van de Talmoed. [Scheiding van de seksen in het openbaar vervoer](#) is een van de maatregelen die ze voor heel Israël zouden willen invoeren. Maar tienduizenden in Israël eisen gelijkheid voor mannen en vrouwen in het openbaar vervoer en klagen iedere vorm van discriminatie aan. Hun aantal groeit. Vele Israëli's staan trouwens een vreedzame relatie voor tussen hen en de Palestijnen. Ze zoeken naar andere oplossingen dan gebiedsuitbreiding en geweld, dat alleen maar met meer geweld beantwoord wordt en dat met zich meebrengt dat er wederzijds een beschuldigende vinger wordt uitgestoken. Demonstraties voor vrede in Israël of protesten tegen de regering krijgen niet veel aandacht in de media. Net zo min als militairen die dienst weigeren, wat in Israël gelijkstaat met landverraad.

Zij die bereid zijn dieper na te denken, beseffen dat alleen verdraagzaamheid, geweldloosheid, coöperatie, respect en het loslaten van dogma's oplossingen kunnen zijn voor de grote problemen van de Palestijnen. Kritiek dient niet bij voorbaat gezien te worden als een aanval of als een poging antisemitisme aan te wakkeren.

Verzwegen Joodse auteurs

Joodse auteurs als de politicoloog Norman G. Finkelstein, die de Holocaust overleefde en onder andere *De drogreden van het antisemitisme. Israël, de VS en het misbruik van de geschiedenis* en *De Holocaustindustrie* schreef, mag Israël niet meer in.

Zo ondervindt ook de Joodse historicus Ilan Pappé problemen, en waren de Israëlische regering en de ultraorthodoxe Joden de inmiddels overleden godsdienstwetenschapper en internationaal voorvechter van de mensenrechten, Israël Shahak, die in Jeruzalem woonde, liever kwijt dan rijk. Ook linguïst en filosoof Noam Chomsky kreeg ook felle kritiek toen hij het in zijn boek *De wereld na 11 september* opnam voor de Palestijnen en scherpe kritiek gaf op de bezetting van Palestijns gebied. Hij sprak van 'een zeer wrede bezetting', een bezetting die 'extra hardvochtig' is (2004², blz. 27). De Britse Joodse historicus Tony Judt werd grootgebracht in een gezin van 'linkse zionisten'. Maar na de Zesdaagse Oorlog (juni 1967) maakt hij een crisis door. Hij krijgt gewetensproblemen met betrekking tot het zionisme en geeft scherpe kritiek op de staat Israël (niet op de Joodse mensen zelf) en schrijft in *The New York Review of Books* (2003) dat Israël onderweg is naar een 'agressief, onverdraagzame, fanatiek godsdienstige, etnische staat'. Er brak een harde tijd aan voor Tony Judt. Toen Richard Goldstone zijn kritisch rapport uitbracht over het gewelddadige optreden van Israël in de grote Gaza-oorlog (dec. 2008), werd hij niet alleen belemmerd in zijn onderzoek, maar zou hij later zijn gegevens 'bijstellen', waarschijnlijk onder zware druk.

Tony Judt

Ook Henry Makow laat zijn kritische stem op velerlei wijzen horen. [Musicus, componist en auteur Gilad Atzmon](#) schreef vanuit zijn Joodse achtergrond een moedig boek, *The Wandering Who? A Study of Jewish Identity Politics*. Hieruit blijkt dat de auteur goed op de hoogte is van het verschil tussen zionisme en judaïsme. Hij waagt het op te komen [voor het Palestijnse volk](#), wat hem veel kritiek opleverde, onder andere van de bekende Israëlische criticus Alan Dershowitz, die ook regelmatig Finkelstein heftig attaqueert. Atzmon heeft veel te melden in zijn boek. Over het Joodse geloof, de staat Israël en de

economie. Bovengenoemde auteurs en vele anderen lieten zich kritisch over een aantal zaken uit. Omdat ze Joods zijn kunnen ze natuurlijk niet van antisemitisme beschuldigd worden, maar lijden ze volgens degenen die hen beschuldigen aan 'zelfhaat'. Maar zou het niet zo kunnen zijn dat juist zij die oprechte kritiek geven en van 'zelfhaat' beschuldigd worden, een grote liefde hebben voor het Joodse volk en zich diep teleurgesteld voelen omdat ze nauwelijks gehoord worden? Zelfs koningen luisterden vroeger naar hun hofnar, die soms scherpe kritiek gaf, zij het humoristisch, ironisch, soms zelfs spottend.

Gilad Atzmon, musicus en schrijver

WikiLeaks anders bekeken

En natuurlijk was er in 2011 nog steeds [WikiLeaks](#), dat een wereld opende van ongeweten contacten tussen de top van de wereld, dat ons informeerde over de 'dubbelspraak' binnen de machtselite en over de achterklap en kleingeestigheid waarvan zij zich soms bedient. We kregen veel informatie over talloze beschamende zaken op het gebied van politiek, media, economie, oorlogsvoering, enzovoort. Hierover hebben de mainstreammedia wel uitgebreid informatie gegeven.

Ook vernamen we de laatste berichten over Bradley Manning, die al achttien maanden onder menonwaardige omstandigheden in de gevangenis zit, verdacht van het doorgeven van honderdduizenden vertrouwelijke documenten aan WikiLeaks-leider Julian Assange, die nu zelf gevaar loopt veroordeeld te worden. In het boek *Inside WikiLeaks. My Time with Julian Assange at the World's Most Dangerous Website* wordt door computerwetenschapper Daniel Domscheit-Berg, voormalig spreekbuis van WikiLeaks, een en ander blootgelegd. Een belangrijk boek, dat veel nog onbekende informatie geeft. Verbazingwekkend is dat na al de uitgelekte 'Cables' alles gewoon weer doorgaat als voorheen. Slijt het geheugen van veel mensen onder invloed van chemtrails, gifstoffen in voedsel, medicijnen en vaccins? Of lijden we gewoon collectief aan geheugenverlies door de overstelpende overvloed aan informatie en desinformatie?

Olieramp in de Golf van Mexico

[De olieramp in de Golf van Mexico in 2010](#), veroorzaakt door onverantwoorde olieboringen door British Petroleum (BP), waarbij tijdens een boring op vijfduizend voet diepte het olieplatform Deepwater Horizon explodeerde, behoort tot de grootste olieramp aller tijden en [overtreft die van de Exxon Valdez in Alaska in 1989](#). Zesentachtig dagen achtereen stroomden miljoenen liters olie per dag weg. Zo'n zesduizend km kust werd vervuild. Miljoenen vissen, vele dolfijnen, meer dan honderdduizend vogels en duizenden zeldzame zeeschildpadden vonden een afschuwelijke dood. Zee- en landflora liepen zeer ernstige schade op. Talloze vissers raakten brodeloos, het toerisme kwam tot stilstand. De criminele olieboring veroorzaakte een milieuramp van ongekende omvang en bedreigt tot op heden zelfs de warme golfstroom in de oceanen. De vervuiling in de zee werd 'bestreden' met de

zwaar giftige chemicaliën corexit 9500 en 9527A (in Europa ten strengste verboden), waardoor de olie in drabbige slierten naar de bodem zakte, zodat satellieten de vervuiling niet meer konden zien. Daarnaast werden miljoenen liters olie op het water gewoon in brand gestoken, waardoor vooral de lucht enorm vervuilde en vergiftigd werd. Inmiddels moeten we maar aannemen dat het grote gat in de zeebodem (in een aardplaat) sinds de derde week van september 2011 afgesloten zou zijn door [het dubieuze bedrijf Halliburton](#), waar mensen als Cheney en Bush aandelen in hebben. Zeer veel methaangas kwam vrij en heeft zich vermengd met de chemicaliën. Menigeen betwijfelt overigens, of het gat wel echt volledig dicht is. Oceanologen en toxicologen zijn van mening dat deze ramp jaren (mogelijk decennia) dramatische gevolgen zal hebben voor het milieu.

Meer dan honderdduizend schadeclaims zijn intussen ingediend en driehonderdvijftig advocaten zijn dagelijks aan het werk. Inmiddels gaan in hetzelfde gebied de boringen alweer gewoon door, ondanks de harde maatregelen die Obama had aangekondigd met betrekking tot olieboringen. Obama liet zich niet veel later fotograferen in het zwaar vervuilde zeegebied, om zo te laten zien dat er geen gevaar meer was. ‘Geen gevaar voor de volksgezondheid’ klinkt de standaardformule over de hele wereld als er ergens een (chemische) ramp heeft plaatsgevonden.

De grote olie- en gasmaatschappijen in Amerika en Europa zoeken hongerig naar nieuwe energiebronnen en zijn in Amerika al begonnen met [het zeer riskante exploiteren van schaliegas](#). Ook in Europa zijn er serieuze plannen om schaliegas aan te boren. Nederland is ook al druk bezig met onderzoek hiernaar. Waar gaat de volgende milieuramp plaatsvinden? In het uiterst kwetsbare Antarctica, waar naar olie en gas geboord wordt? Of tegelijkertijd in vele landen? Na de verzakkingen en lichte aardbevingen, veroorzaakt door jarenlange kolen-, gas- en oliewinningen, worden door de overheid nog steeds de schitterende mogelijkheden van de nulpuntenergie (Tesla) en andere methoden genegeerd. Het draait allemaal om geld, geld en nog eens geld. De Mammon heeft overal zijn machines, marionetten en monsters.

Zware aardbevingen. Een nucleair drama. Stormen en overstromingen

In 2011 waren er ook veel aardbevingen. Een aantal wordt niet eens meer in de media vermeld. Christchurch (Nieuw-Zeeland) schudde en beefde op 22 februari en nog lang daarna. Op 11 maart was er een immense aardbeving in Japan, gevolgd door een vernietigende tsunami. Tegelijkertijd werd een nucleair [drama van ongekeerde omvang zichtbaar in](#)

[Fukushima](#) en omgeving. Gesmolten kernreactoren, hoge straling (o.a. van cesium), die gemeten werd en wordt, tot in Europa, Australië, Canada en Amerika toe, ja, in heel de wereld. Veel informatie wordt [verborgen achter een nucleair rookgordijn](#). En het drama is nog lang niet opgelost. De talloze nabevingen zorgden niet alleen voor veel schrik, maar sinds Fukushima heeft het leven in Japan een immense oplawaai gekregen, die maar moeilijk lijkt te herstellen en voor generaties gevolgen heeft. Net als bij de olieramp in de Golf van Mexico worden vele soorten kanker al zichtbaar. Op internet circuleren berichten dat Haarp er wel eens iets mee te maken zou kunnen hebben. Na de rampzalige aardbeving en tsunami teisterde niet veel later de tyfoon Talas hele delen van Japan. De Japanse regering zoekt al naar mogelijkheden om een Japanse technopolis te bouwen in een niet-aardbevingsgevoelig gebied van India. Turkije bleef ook niet gespaard en werd eveneens door aardbevingen opgeschrikt (o.a. 23 oktober jl.).

Tsunami Japan

Vele orkanen (Irene in de VS) en (tropische) stormen joegen in 2011 over de wereld. In België dreef in Hasselt een zware regenstorm het Pukkelpopfestival uiteen, wat dramatische gevolgen had. Talloze overstromingen spoelden grote delen land weg: in China, Pakistan, Rio de Janeiro, Queensland (Australië), Thailand, de Filipijnen. Tienduizenden doden en gewonden. Honderdduizenden daklozen. De schade ten gevolge van alleen al de aardbevingen (Fukushima uitgezonderd): 350 miljard dollar. Bijna twee keer zoveel als in 2010.

De aarde roerde zich ook begin 2012. Een aardbeving in Japan (7 op de schaal van Richter), modderstromen bij de Fuji-eilanden, een aardbeving in Sumatra (gelukkig met niet al te grote gevolgen), bosbranden in Chili, een hittegolf in Australië, overstromingen in Nederland en België, hevige sneeuwval in de Alpengebieden, overstromingen, modderstromen en stormen in vele landen. Zou het niet helpen als we met zijn allen het geestelijk klimaat verbeteren?

Hongersnood

[Hongersnood in Somalië](#) deed honderdduizenden mensen op de vlucht slaan (o.a. richting Kenia), op zoek naar voedsel, terwijl in het Westen miljoenen tonnen voedsel per jaar worden weggegooid. In Laredo (Texas) doodde een vrouw haar kinderen en daarna zichzelf omdat ze geen voedselbonnen kreeg. In Amerika staan dagelijks miljoenen mensen in de rij voor voedsel. Circa 32 miljoen Amerikanen leven al op voedselbonnen. Maar ook in Europese landen schuiven miljoenen aan voor voedsel (in Engeland b.v.) Voedselschaarste ligt wereldwijd op de loer. Een wereldwijde hongersnood wordt gevreesd. Maar, zoals Gandhi eens zei: 'There is enough for every ones need, not for every ones greed' ('Er is genoeg voor ieders behoefte, maar niet voor ieders hebzucht'). Een kleine groep multimiljardairs en miljonnairs ontregelt de hele wereld door grenzeloze hebzucht. Steeds meer mensen worden

zich dat bewust. De aarde zou moeiteloos het dubbele aantal mensen kunnen herbergen. Het probleem is niet een beperkte voedselvoorraad in verhouding tot te veel mensen, maar de meedogenloze vraatzucht van hen die zich als de 'sterksten' opstellen in een door henzelf gecreëerde strijd om het leven en hun medemensen genadeloos uitbuiten, vaak geïnspireerd door neodarwinistische principes, die iedere vorm van menselijkheid vertrappen.

Ook presidenten sterven

Half december 2011 stierf Vavlac Havel, toneelschrijver en president van voormalig Tsjecho-Slowakije. Zijn heftig verzet tegen de communistische overheersing leverde hem jaren van vervolging en gevangenisstraf op. Regelmatig liet hij een kritisch geluid horen tegen de concentratie van macht van de Europese Unie. Een zeer gewaardeerd mens en fascinerend schrijver verliet onze aarde.

Eind december 2011 stierf de 'geliefde leider' van Noord-Korea, Kim Jong-il, die met ijzeren vuist zijn land regeerde, het land atoomwapens bezorgde, een leger van meer dan een miljoen mensen financierde, voor gigantische hongersnoden zorgde en zich als een god liet aanbidden. De dictator kreeg een indrukwekkende staatsbegrafenis. Overal klonk gehuil en geweeklaag. De vlaggen van de ambassades van de VN hingen halfstok. Zo doen we dat als een dictator sterft, als een volk zijn ziel verloren heeft en vrijheid kreupel door de straten gaat. De jeugdige Kim Jong-un, nu al 'geweldige leider' genoemd, zal het land verder leiden. Veel zal er niet veranderen. De 'geweldige leider' liet al weten, dat hij slechts 30% van de bevolking nodig heeft om zijn land te runnen. In de werkkampen zitten al jaren zo'n zeventigduizend christenen opgesloten. Net als in Afghanistan, Saoedi-Arabië, Somalië en Iran zijn het vooral christenen, maar ook vele anderen, die zwaar vervolgd worden. Noord-Korea staat op de Amerikaanse lijst van 'schurkenstaten' (G.W. Bush). Schurken vallen eens schurken aan.

Kim Jong-un

In Europa lieten velen een traan om Steve Jobs, een god die voor vele 'jobs' zorgde in de wereld van de computers en het gezicht van Apple was. Een man die een groot vertrouwen had in de elektronica en computertechnologie. 'One apple a day keeps the doctor away!', luidt een oud Engels spreekwoord. Of dit ook voor de technologische toekomst geldt?

Zonnestormen en scheiding van dimensies

Wat zouden we doen als alle computers, gsm's, satellieten, besturingssystemen, internet, logistiek, kortom alle elektronica en elektriciteit zouden uitvallen door een mogelijk immense zonnestorm, die de Nasa rond midden december 2012 voorziet? Vluchten? Ondergronds gaan wonen, met alle ellende van dien? Of een stukje land of huisje kopen rondom de magische Bugarach in Zuid-Frankrijk? Wegtrekken naar het Drakengebergte in Zuid-Afrika? De Belgische klokkenluider Patrick Geryl voorziet dat de door de Nasa voorzegde superzonnestorm rampzalige gevolgen zal hebben voor de hele planeet (*Frontier*, 1 november 2011, blz. 27-31). Volgens hem zal niet alleen wereldwijd het elektriciteitsnet vernietigd

worden, maar zullen ook alle kernreactoren smelten en supervulkanen tot uitbarsting komen. Gigantische gevolgen dus die zouden kunnen samenvallen met de totale ineenstorting van de wereldeconomie, een oorlog met Iran, die zou kunnen uitgroeien tot een derde wereldoorlog, waarbij de Olympische Spelen in Londen nog net even brood en spelen kunnen verschaffen aan een misleide mensheid.

Niemand echter kan voorzien of er vóór die tijd nog iets anders staat te gebeuren. Of bijvoorbeeld een toenemend bewust zijn van de mens van de ernst van de wereldsituatie niet een bepalende factor kan zijn, of er niet hulp van buitenaf komt. Of dat er vóór die tijd een wisseling van dimensies plaatsvindt, waarbij het 'kaf van het koren gescheiden wordt', het onheilzame van het heilzame, het kwade van het goede, en toebereide zielen als 'wijze maagden' een andere dimensie kunnen binnengaan, waarin zich een totaal andere werkelijkheid openbaart, alle dualiteit verdwenen zal zijn en de essentie van licht en liefde zich volledig openbaren kan.

Wij zijn in essentie een spiritueel wezen. Waar zouden we naartoe moeten vluchten, wij, die hier en nu één zijn met het AI?

De machtselite heeft de afgelopen tijd luxueuze ondergrondse steden gebouwd en vele cruiseschepen zijn reeds door de overheid geconfisqueerd voor het geval er een ramp uitbreekt. Maar heeft men zich wel eens gerealiseerd dat overleven in catastrofale omstandigheden een ellendige aangelegenheid kan zijn? Waarom hechten we ons zo aan wat vergankelijk is en de wortel is van veel lijden? [De Boeddha heeft dit in talloze leringen diepgaand uiteengezet.](#)

Niet hechten aan internet

Zeker, internet vervult momenteel een belangrijke functie in het wakker worden van mensen, al zal dit een tijdelijk hulpmiddel zijn. Bij goed gebruik kan internet (facebook, twitteren) een doeltreffend middel zijn in de strijd tegen de dictatuur en de naderende fascistische wereldorde. De machtselite beseft dit maar al te goed. Daarom hebben diverse overheden vergaande plannen ontwikkeld om internet te censureren of eventueel uit te schakelen. Een begin hiermee is al gemaakt. In China en een aantal Arabische landen wordt internet al gecensureerd, maar ook in Amerika. Het zal niet lang meer duren of Europa is aan de beurt. Een dag 'op zwart gaan', zoals Wikipedia en Google half januari deden, is natuurlijk een belangrijk signaal, maar zal de machtselite niet afschrikken. Onder het mom van 'terrorisme' en 'bedreiging van de democratie' kunnen heel wat websites uitgeschakeld worden door wetten die nimmer democratisch tot stand zijn gekomen, maar ons zogenaamd moeten beschermen. Beschermen tegen wie en tegen wat?

Bewustwording en geweldloos protest laten horen zijn belangrijke signalen, maar tegelijkertijd dienen gebruikers van internet ook ethisch om te gaan met het verspreiden van informatie en beelden om onnodige confrontaties te vermijden.

Internet is als extern geheugen van de mens uiteindelijk slechts een flauwe afspiegeling van het kosmisch geheugen, het 'levensboek' of 'akasha', waar ieder mens toegang toe heeft als hij

of zij zich op spirituele wijze ontwikkelt. Alle informatie uit verleden, heden en toekomst wordt volgens precieze wetten van energie en informatie behouden. Er bestaat een onvernietigbare kosmische bibliotheek, waar wij als mensheid toegang toe kunnen krijgen als we voldoende ontwaken aan onze innerlijke geestkracht. Het zijn de krachten van de duisternis die ons daarvan af willen houden. Als we internet kunnen zien als een tijdelijk hulpmiddel en intussen de kracht van de geest ontwikkelen door kwaliteiten als mededogen, vriendelijkheid, geduld, aandacht, respect voor het leven, uitmondend in de alles doordringende energie van de liefde, gaan we niet alleen verstandig met internet om, maar vooral met onszelf. Dit staat niet gelijk met een 'halfzachte', maar met een bewuste levenshouding, die op de juiste tijd de juiste kracht kan manifesteren.

Die kracht reikt uit boven iedere voorspelling of prognose van een mogelijk einde van de wereld op 21 december 2012. Zeker, ooit komt er een einde aan 'de oude wereld'. Dat was ook wat de Maya's voorsagen en in hun complexe kalender vastlegden, door de media zo verkeerd uitgelegd als 'het einde van de wereld'. Dat voorsagen ook alle oude volken en dat wisten ook de wijzen uit alle antieke culturen, zoals die van India, Babylonië, Egypte, Perzië, Griekenland. We verkeren midden in de hevige 'barensweeën' van een grote overgangstijd. Daarover, en over allerlei andere belangrijke zaken, meer in Nieuwsbrief februari deel 2, 3 en 4.

© Marcel Messing, februari 2012